

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Juraja Majchráka na neverejnom zasadnutí konanom 3. februára 2009 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného **V. Y. a spol.**, pre trestný čin vraždy spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 a iné o návrhu obžalovaného V. Y. na odňatie a prikázanie veci podľa § 25 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 rozhodol

t a k t o:

Trestná vec obžalovaného V. Y. a spol. vedená na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1 T 6/05 sa tomuto súdu **n e o d n í m a**.

O d ô v o d n e n i e:

Na Krajskom súde v Bratislave sa vedie proti obžalovanému V. Y. (spolu s obžalovanými E. V., J. R. a V. P.) trestné stíhanie na základe obžaloby krajského prokurátora v Bratislave z 30. decembra 2005, sp. zn. 2 Kv 113/05 pre trestný čin vraždy spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona (v bode 1, 2) a trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovanie s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006, ktorej trestnej činnosti sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe krajského prokurátora.

Predseda senátu Krajského súdu v Bratislave 29. januára 2009 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predmetný trestný spis na rozhodnutie o žiadosti obžalovaného V. Y. prednesenej na hlavnom pojednávaní 12. januára 2009, ktorej obsahom je návrh na odňatie

veci Krajskému súdu v Bratislave a jej prikázanie na rozhodnutie inému krajskému súdu podľa § 25 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006.

Podstatným dôvodom námietky obžalovaného je, že ešte 17. apríla 2008 vzniesol námietku zaujatosti proti senátu 5 To (JUDr. Soňa Smolová a sudkyne Mária Michalová a Mgr. Marcela Kosová), ktoré rozhodovali o jeho odvolaní v inej trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 5 To 11/08.

Tento senát v zmysle § 32 ods. 3 Tr. por. rozhodol, že nie je vylúčený z rozhodovania v predmetnej trestnej veci.

Proti tomuto uzneseniu obžalovaný zahlásil sťažnosť o ktorej podľa rozvrhu práce mal rozhodovať iný senát krajského súdu, konkrétne senát 2 Nto JUDr. Jaroslava Mikuša.

JUDr. Jaroslav Mikuš písomne oznámil, že v predmetnej veci sa cíti byť zaujatý, lebo obžalovaný V. Y. vzniesol proti nemu námietku zaujatosti v inej trestnej veci vedenej na krajskom súde.

O vznesenej námietke predsedom senátu JUDr. Jaroslava Mikuša preto rozhodoval iný senát krajského súdu určený rozvrhom práce, a to senát 4 Nto, ktorému predsedá JUDr. Tibor Kubík, ktorý zároveň je predsedom senátu 1 T, ktorý rozhoduje v predmetnej trestnej veci obžalovaného vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1 T 6/05.

Senát 4 Nto nevyhlásil JUDr. Jaroslava Mikuša z vykonávania úkonov trestného konania vo veci vedenej pod sp. zn. 2 Nto 5/2008, a senát 2 Nto vzápätí nevyhlásil JUDr. Soňu Smolovú a sudkyne Máriu Michalovú a Mgr. Marcelu Kosovú z rozhodovania o odvolaní obžalovaného v trestnej veci tohto súdu pod sp. zn. 5 To 11/08.

Obžalovaný V. Y. preto v rámci svojho návrhu - prehlásenia na hlavnom pojednávaní krajského súdu 12. januára 2009 uviedol, že senát 1 T, ktorému predsedá JUDr. Tibor Kubík, ktorý prejednáva jeho trestnú vec, sp. zn. 1 T 6/05 rozhoduje svojvoľne, protizákonne a zaujato, a takýto je aj celý Krajský súd v Bratislave a žiadal, aby tomuto súdu bola jeho trestná vec odňatá a prikázaná na rozhodnutie inému krajskému súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe predloženého návrhu a ako súd príslušný na rozhodnutie o tomto návrhu na odňatie a prikázanie veci podľa § 25 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zistil, že v pojednávanej veci nie sú splnené zákonné podmienky na odňatie veci Krajskému súdu v Bratislave, a teda jej prikázanie inému krajskému súdu.

Podľa § 25 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Inštitút odňatia a prikázania veci v zmysle citovaného ustanovenia znamená prelomenie ústavnej zásady, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a je výnimočným opatrením. Možno ho uplatniť len vtedy, ak pre tento postup existujú dôležité dôvody. Platná právna úprava nedefinuje pojem „dôležité dôvody“.

Za dôležitý dôvod v zmysle citovaného zákonného ustanovenia podľa ustálenej súdnej praxe treba považovať, aj zistenie takých konkrétnych skutočností, ktoré pre svoju závažnosť môžu opodstatňovať vznik pochybností o nezaujatosti príslušného súdu, znamenajúcej napokon vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu z rozhodovania.

Z ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 vyplýva, že z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní.

Podľa ustálenej súdnej praxe sa pomerom k prejednávanej veci rozumie, že uvedený orgán alebo jemu blízka osoba boli poškodení prejednávanou trestnou činnosťou a pomerom k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka a k ďalším osobám uvedeným v citovanom ustanovení sa rozumie, že je k uvedeným osobám najmä v pomere príbuzenskom, švagrovskom, druha a družky, prípadne vo vzťahu úzko priateľskom alebo nepriateľskom. Osobami, ktorých sa úkon priamo dotýka, sú najmä strany trestného konania.

Účelom tohto ustanovenia o vylúčení orgánov činných v trestnom konaní, teda i sudcu a prísediaceho, je upevniť dôveru účastníkov konania i verejnosti v nestrannosť postupu orgánov činných v trestnom konaní. Preto je potrebné zaistiť, aby sa na rozhodovaní nepodieľal ten sudca, ktorý má k prejednávanej veci alebo k vyššie vymedzenému okruhu osôb taký vzťah, ktorý môže objektívne vzbudiť pochybnosť o jeho spôsobilosti rozhodovať nestranne. Uplatnenie inštitútu § 31 ods. 1 Tr. por. o vylúčení orgánov trestného konania teda prichádza do úvahy len vtedy, ak je existencia takéhoto vzťahu, resp. pomeru preukázaná.

V tomto prípade však žiadny takýto vzťah resp. pomer sudcov krajského súdu vo vzťahu k osobám ktorých sa úkon priamo dotýka resp. k pojednávanej trestnej veci obžalovaného nielenže nebol preukázaný, ale obžalovaným vo vyššom uvedenom zmysle nebol ani namietaný.

Obžalovaný V. Y. vo svojom „prehlásení“ namietol v skutočnosti procesný postup senátu krajského súdu, ktorý rozhodoval o jeho námietkach zaujatosti v inej trestnej veci a postupovali pritom v zmysle ustanovení Trestného poriadku resp. rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave pre rok 2008.

V takomto prípade podľa novely Trestného poriadku účinnej od 1. februára 2009 v znení neskorších predpisov (zákona č. 5/2009 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok), § 32 ods. 6 platí, že o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už bolo raz o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 4, alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup súdu v konaní, sa nekoná.

Podľa § 567c ods. 1 Trestného poriadku v znení neskorších predpisov sa uvedené ustanovenie použije aj v konaniach podľa § 564 ods. 3 až 5 t.j. aj v konaniach o veciach v ktorých bola podaná obžaloba na okresný, alebo krajský súd pred 1. januárom 2006 a v ktorom by sa inak konanie vykonávalo podľa doterajších predpisov tzn. Trestného poriadku účinného do 1. januára 2006 (zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov).

V posudzovanej trestnej veci teda obžalovaný V. Y. vzniesol námietku zaujatosti, ktorá bola založená len na procesnom postupe Krajského súdu v Bratislave, ktorý sa týkal prejednávania jeho iných trestných vecí vedených na tomto súde. O takejto

námietke zaujatosti sa v zmysle vyššie citovaného ustanovenia Trestného poriadku účinného od 1. januára 2006 nekoná.

Vzhľadom k tomu nemôžu byť splnené ani zákonné podmienky uvedené v § 25 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 pre odňatie veci tomuto krajskému súdu a jej prikázanie inému krajskému súdu. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky o návrhu obžalovaného V. Y. rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 3. februára 2009

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková